Algebra 3

Jan Pantner (jan.pantner@gmail.com)

13. november 2024

Kazalo

1	Gal	oisova teorija	3
	1.1	Polja s karakteristiko 0	3
	1.2	Fundamentalni izrek Galoisove teorije	3
	1.3	Rešljivost polinomskih enačb z radikali	4
2	Moduli		
	2.1	Vložitev kolobarja v kolobar endomorfizmov	6
	2.2	Definicija modula	6
	2.3	Osnovni pojmi teorije modulov	7
	2.4	Baze modulov in prosti moduli	10
Δ	Nal	nge	11

1 Galoisova teorija

1.1 Polja s karakteristiko 0

Izrek 1.1.1. Naj bo F polje s karakteristiko 0. Potem ima vsak nerazcepen polinom $p(x) \in F[x]$ v vsaki razširitvi same enostavne ničle.

Izrek 1.1.2. Naj bo F polje s karakteristiko 0, naj bo $f(x) \in F[x]$ nekonstanten polinom, naj bo K razpadno polje f(x) nad F, naj bo $\varphi \colon F \to F'$ izomorfizem in naj bo K' razpadno polje $f_{\varphi}(x)$ nad F'. Potem obstaja natanko [K:F] razširitev izomorfizma φ do izomorfizma iz K v K'.

Definicija 1.1.3. Razširitev K polja F je **enostavna**, če je K = F(a) za neki $a \in K$. Tak a imenujemo **primitivni elemen** te razširitve.

Opomba 1.1.3.1. Primitivni element ni nujno enolično določen.

Izrek 1.1.4 (o primitivnem elementu). Vsaka končna razširitev polja s karakteristiko 0 je enostavna.

1.2 Fundamentalni izrek Galoisove teorije

Definicija 1.2.1. Naj bo K razširitev polja F. Grupo avtomorfizmov K, ki fiksirajo F označimo z

$$\operatorname{Aut}(K/F) := \{ \sigma \in \operatorname{Aut}(K) \mid \forall \lambda \in F. \ \sigma(\lambda) = \lambda \}.$$

Definicija 1.2.2. Naj bo $H \leq \operatorname{Aut}(K/F)$. *Polje fiksnih točk* podgrupe H definiramo kot

$$K^H := \left\{ x \in K \mid \forall \sigma \in H. \ \sigma(x) = x \right\}.$$

Lema 1.2.3. Naj bo polje K razširitev polja F s karakteristiko 0. Če je $\sigma \in \operatorname{Aut}(K/F)$ in $a \in K$ ničla $f(x) \in F[x]$, potem je $\sigma(a)$ ničla f(x).

Opomba 1.2.3.1. Naj bo K končna razširitev polja F s karakteristiko 0. Po izreku o primitivnem elementu je K = F(a). Vsak avtomorfizmem je tako enolično določen z delovanjem v a. Naj bo p(x) minimalni polinom a nad F. Sledi, da vsak avtomorfizem, ki fiksira F, le permutira ničle p(x), zato je takšnih avtomorfizmov kvečjemu $\deg(p(x))$. Po lemi (ref) pa vemo, da jih je natanko $\det(p(x)) = [K : F]$.

Lema 1.2.4. Naj bo $a \in K$ in naj bodo $a_1 = a, a_2, \ldots, a_m$ različni elementi množice $\{\sigma(a) \mid \sigma \in H\}$. Potem je

$$p(x) = (x - a_1)(x - a_2) \cdots (x - a_m)$$

minimalni polinom a nad K^H .

Lema 1.2.5. Velja $|H| = [K : K^H]$ in $[K : F] = |H| \cdot [K^H : F]$.

Izrek 1.2.6. Naj bo K končna razširitev polja F s karakteristiko 0. Naslednji pogoji so ekvivalentni:

(i)
$$|Aut(K/F)| = [K : F].$$

- (ii) $K^{\operatorname{Aut}(K/F)} = F$.
- (iii) Vsak nerazcepen polinom v F[x] z ničlo v K, razpade v K.
- (iv) K je razpadno polje nekega nerazcepnega polinoma iz F[x].
- (v) K je razpadno polje nekega polinoma iz F[x].

Definicija 1.2.7. Končna razširitev K polja F s karakteristiko 0, se imenuje **Galoisova razširitev**, če ustreza vsem pogojem izreka 1.2.6. Tedaj $\operatorname{Aut}(K/F)$ označujemo z $\operatorname{Gal}(K/F)$.

Če je K razpadno polje polinoma $f(x) \in F[x]$, potem K imenujemo tudi **Galoisova** razširitev polinoma f(x).

Opomba 1.2.7.1. Splošneje te pojme vpeljemo za polja s poljubno karakteristiko. Galoisova razširitev je normalna in separabilna razširitev.

Razširitev je **normalna**, če zadošča pogoju (iii) iz izreka 1.2.6.

Razširitev K/F je **separabilna**, če je vsak nerazcepen polinom iz F[x] **separabilen**, tj. vse njegove ničle so enostavne.

Izrek 1.2.8 (Fundamentalni izrek Galoisove teorije). Naj bo K Galoisova razširitev polja F s karakteristiko 0. S \mathcal{F} označimo množico vseh vmesnih polj med F in K, z \mathcal{G} pa množico vseh podgrup grupe $G := \operatorname{Gal}(K/F)$.

(a) Preslikava

$$\alpha \colon \mathcal{B} \to \mathcal{F}, \qquad \alpha(H) = K^H$$

je bijektivna z inverzom

$$\beta \colon \mathcal{F} \to \mathcal{B}, \qquad \beta(L) = \operatorname{Gal}(K/L).$$

(b) ČeHpripada L – torej $H=\mathrm{Gal}(K/L)$ oziroma $L=K^H$ – potem

$$|H| = [K:L]$$
 in $[G:H] = [L:F]$.

- (c) Če H in H' zaporedoma pripadata L in L', potem $H\subseteq H'$ natanko tedaj, kadar $L\supseteq L'$.
- (d) Če H pripada L, potem je $H \triangle G$ natanko tedaj, kadar je L Galoisova razširitev F. V tem primeru velja $G/H \cong \operatorname{Gal}(L/F)$.

1.3 Rešljivost polinomskih enačb z radikali

Definicija 1.3.1. Grupa G je rešljiva, če obstajajo take edinke

$$\{1\} = N_0 \le N_1 \le N_2 \le \dots \le N_m = G,$$

da je N_{i+1}/N_i Abelova grupa za $i=0,\ldots,m-1$.

Direktno iz definicije sledi, da enostavna nekomutativna grupa ne more biti rešljiva.

Primer 1.3.1.1. Grupa A_5 ni rešljiva.

Izrek 1.3.2 (Feit-Thompson). Vsaka grupa lihega reda je rešljiva.

Trditev 1.3.3. 1. Podgrupa rešljive grupe je rešljiva.

2. Naj bo $N \triangleleft G$. Grupa G je rešljiva natanko tedaj, kadar sta rešljivi N in G/N.

Primer 1.3.3.1. Grupa S_n , kjer je $n \geq 5$, vsebuje A_5 , torej ni rešljiva.

Lema 1.3.4. Naj bo $F \subseteq \mathbb{C}$ polje in $a \in F$. Potem je Galoisova grupa polinoma $f(x) = x^n - 1$ rešljiva.

Definicija 1.3.5. Naj bo F polje. Polinom $f(x) \in F[x]$ je **rešljiv z radikali** nad F, če obstajajo taki elementi a_1, \ldots, a_m neke razširitve F, da:

- Polinom f(x) razpade v $F(a_1, \ldots, a_m)$
- Obstajajo takšni $n_1, \ldots, n_m \in \mathbb{N}$, da velja $a_1^{n_1} \in F$ in $a_i^{n_i} \in F(a_1, \ldots, a_{i-1})$.

Opomba 1.3.5.1. Druga točka nam pove to, da imamo tudi korenjenje.

Primer 1.3.5.2. Naj bodo $a, b, c \in \mathbb{C}$ in $f(x) = ax^2 + bx + c$. Polinom f(x) je rešljiv z radikali nad F = Q(a, b, c). Njegovi ničli sta

$$\frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a},$$

torej ustreza $a_1 = \sqrt{b^2 - 4ac}$.

Podobno velja za polinome tretje in četrte stopnje.

Izrek 1.3.6. Naj bo $F \subseteq \mathbb{C}$ in $f(x) \in F[x]$. Polinom f(x) je rešljiv z radikali nad F natanko tedaj, kadar je Galoisova grupa f(x) nad F rešljiva.

Lema 1.3.7. Naj bo $p(x) \in \mathbb{Q}[x]$ nerazcepen polinom stopnje 5 z natanko tremi realnimi ničlami. Potem p(x) ni rešljiv z radikali nad \mathbb{Q} .

Izrek 1.3.8. Obstajajo polinomi iz $\mathbb{Q}[x]$ stopnje 5, ki niso rešljivi z radikali.

2 Moduli

2.1 Vložitev kolobarja v kolobar endomorfizmov

Naj bo M aditivna grupa. Množica endomorfizmov $\operatorname{End}(M)$ skupaj z operacijama

$$(\varphi + \psi)(v) = \varphi(v) + \psi(v)$$
 in
 $(\varphi \cdot \psi)(v) = \varphi(\psi(v))$

je kolobar.

Izrek 2.1.1. Vsak kolobar lahko vložimo v kolobar endomorfizmov neke aditivne grupe.

Dokaz. Naj bo K kolobar in $\operatorname{End}(K)$ kolobar endomorfizmov aditivne grupe (K,+). definiramo

$$\varphi \colon K \to \operatorname{End}(K),$$

 $a \mapsto l_a,$

kjer je l_a levo množenje: $l_a(x) = ax$. Velja

$$\varphi(a+b) = l_{a+b} = l_a + l_b = \varphi(a) + \varphi(b),$$

$$\varphi(a \cdot b) = l_{a \cdot b} = l_a \circ l_b = \varphi(a) \cdot \varphi(b),$$

$$\varphi(1) = l_1 = \mathrm{id}_K.$$

Velja še

$$\varphi(a) = 0 \Rightarrow l_a = 0 \Rightarrow l_a(1) = 0 \Rightarrow a = 0,$$

torej je jedro trivialno in res imamo vložitev.

Izrek 2.1.2. Vsako algebro lahko vložimo v algebro endomorfizmov $\operatorname{End}_F(V)$ za neki vektorski prostor V.

Dokaz. Dokaz je podoben dokazu izreka 2.1.1.

Posledica 2.1.2.1. Vsako končnorazsežno algebro lahko vložimo v $\operatorname{End}_F(V) \cong M_n(F)$, kjer je V n-dimenzionalni vektorski prostor nad F.

Primer 2.1.2.2. Naj bo A n-razsežna realna algebra. Ali obstajata takšna $s, t \in A$, da velja st - ts = 1?

Po posledici je to ekvivalentno obstoju $S, T \in M_n(\mathbb{R})$, kjer velja ST - TS = I. To ni mogoče, saj velja

$$0 = \operatorname{tr}(ST - TS) \neq \operatorname{tr}(I) = n.$$

2.2 Definicija modula

Definicija 2.2.1. Naj bo K kolobar. Množica M skupaj z binarno operacijo seštevanja + in zunanjo binarno operacijo $K \times M \to M$, $(a, u) \mapsto au$ imenovano **modulsko množenje** (tudi skalarno množenje), se imenuje **(levi) modul** nad K ali K-**modul**, če velja:

- (M, +) je Abelova grupa,
- $\forall a \in K. \ \forall u, v \in M. \ a(u+v) = au + av,$
- $\forall a, b \in K$. $\forall u \in M$. (a+b)u = au + bu,
- $\forall a, b \in K. \ \forall u \in M. \ (ab)u = a(bu),$
- $\forall u \in M$. 1u = u.

Opomba 2.2.1.1. Analogno lahko definiramo tudi desni modul.

Opomba 2.2.1.2. Če je M K-modul, je $\varphi \colon K \to \operatorname{End}(M)$, $\varphi(a)(u) = au$, homomorfizem kolobarjev.

Obratno, če je $\varphi \colon K \to \operatorname{End}(M)$ homomorfizem kolobarjev, postane M K-modul, če vpeljemo $au := \varphi(a)(u)$.

Primer 2.2.1.3. (1) Vektorski prostor nad poljem F je F-modul.

- (2) Vsaka Abelova (aditivna) grupa je Z-modul. Obratno, Z-modul je aditivna grupa.
- (3) Vsak kolobar K je K-modul, če za modulsko množenje vzamemo običajno množenje v kolobarju.
- (4) Če je I levi ideal K, ga lahko obravnavamo kot levi K-modul.
- (5) Če je K podkolobar K', je K' K-modul.
- (6) Naj bo $K = M_n(F)$ in $M = F^n$. Potem je M K-modul za običajno množenje matrike s stolpcem.

2.3 Osnovni pojmi teorije modulov

Podmoduli

Definicija 2.3.1. Podmnožica N K-modula M je podmodul, če je za isti operaciji tudi sama K-modul.

Ekvivalentno

$$\forall a, b \in K. \ \forall u, v \in N. \ au + bv \in N$$

oziroma

$$(\forall u, v \in N. \ u + v \in N) \land (\forall a \in K. \forall t \in N. \ at \in N).$$

Primer 2.3.1.1. (1) Če je K polje, so podmoduli podprostori.

- (2) Če je $K = \mathbb{Z}$, so podmoduli podgrupe.
- (3) Podmoduli K-modula K so levi ideali.

(4) Množici $\{0\}$ in M sta vedno podmodula modula M.

Trditev 2.3.2. Če sta N_1 in N_2 podmodula, sta podmodula tudi

$$N_1 + N_2 = \{v_1 + v_2 \mid v_i \in N_i\}$$

in $N_1 \cap N_2$.

Definicija 2.3.3. Modul $M \neq \{0\}$, ki nima drugih podmodulov poleg $\{0\}$ in M, se imenuje *enostavni modul*.

Primer 2.3.3.1. (1) Če je K polje, so enostavni moduli 1-razsežni prostori.

- (2) Če je $K = \mathbb{Z}$, so enostavni moduli \mathbb{Z}_p , kjer je p praštevilo.
- (3) Naj bo $K = M_n(F)$ in $M = F^n$. Naj bo $N \neq \{0\}$ podmodul M in $x \in N$. Velja

$$\forall y \in M. \ \exists A \in K. \ Ax = y.$$

Torej ni pravega podmodula – M je enostaven K-modul.

Homomorfizmi modulov

Definicija 2.3.4. Naj bosta M in M' K-modula. Preslikava $\varphi \colon M \to M'$ je **homomorfizem modulov**, če velja $\varphi(u+v) = \varphi(u) + \varphi(v)$ in $\varphi(au) = a\varphi(u)$. Homomorfizme modulov imenujemo tudi **linearne preslikave** oziroma K-linearne preslikave.

Ekvivalentno mora veljati $\varphi(au + bv) = a\varphi(u) + b\varphi(v)$.

Seveda velja, da je inverz izomorfizma izomorfizem in da je kompozitum homomorfizmov homomorfizem. Na standarden način definiramo **jedro** in **sliko** homomorfizma. Jedro in slika sta podmodula.

Primer 2.3.4.1. 1. Če je K polje, so homomorfizmi "običajne" linearne preslikave.

- 2. Če je $K = \mathbb{Z}$, so homomorfizmi aditivne preslikave homomorfizmi aditivnih grup.
- 3. Naj bo I levi ideal K. Naj bo $c \in I$. Preslikava $\varphi \colon I \to I$, $u \mapsto uc$, je homomorfizem.

Kolobarji endomorfizmov in Schurova lema

Naj bo M K-modul. Potem je množica vseh endomorfizmov M, $\operatorname{End}_K(M)$, kolobar za običajno seštevanje in komponiranje kot množenje.

Velja, da je $\varphi \in \operatorname{End}_K(M)$ bijektivna preslikavava natanko tedaj, kadar je avtomorfizem oziroma natanko tedaj, kadar je φ obrnljiv element $\operatorname{End}_K(M)$.

Lema 2.3.5 (Schur). Če je M enostaven K-modul, je $\operatorname{End}_K(M)$ obseg.

Dokaz. Naj bo $\varphi \operatorname{End}_K(M)$. Upoštevamo, da sta $\ker \varphi$ in $\operatorname{im} \varphi$ podmodula enostavnega modula. Torej je $\varphi = 0$ ali pa je φ bijektiven endomorfizem.

Kvocientni moduli

Definicija 2.3.6. Naj bo N podmodul K-modula M. Potem

$$M/N := \{u + N \mid u \in M\}$$

postane K-modul, če vpeljemo

$$(u+N) + (v+n) = (u+v) + N, a(u+N) = au + N.$$

Imenujemo ga kvocientni modul.

Preslikava $\Pi: M \to M/N$, $\Pi(u) = u + N$ je epimorfizem modulov. Imenujemo ga **kano**nični epimorfizem.

Tudi za module velja izrek o izomorfizmu.

Izrek 2.3.7 (o izomorfizmu). Naj bo $\varphi \colon M \to M'$ homomorfizem modulov. Velja

$$M/_{\ker \varphi} \cong \operatorname{im} \varphi.$$

Primer 2.3.7.1.

Direktne vsote modulov

Definicija 2.3.8.

Primer 2.3.8.1.

Definicija 2.3.9.

Trditev 2.3.10.

Definicija 2.3.11.

Primer 2.3.11.1.

Generatorji modulov

Definicija 2.3.12.

Primer 2.3.12.1.

Definicija 2.3.13.

Lema 2.3.14.

Dokaz.

Definicija 2.3.15.

2.4 Baze modulov in prosti moduli

Definicija 2.4.1. Podmnožica B K-modula M je linearno neodvisna, če za vse različne elemente $e_1, \ldots, e_s \in B$ in vse $a_1, \ldots, a_s \in K$ velja

$$a_1b_1 + \dots + a_sb_s = 0 \quad \Rightarrow \quad a_1 = \dots = a_s = 0.$$

Definicija 2.4.2. Če je B linearno neodvisna množica in generira modul M, ji rečemo baza modula M.

Če je B baza, potem za vsak element $u \in M$ obstajajo taki elementi $e_1, \ldots, e_s \in B$, da je $u = a_1 e_1 + \ldots a_s e_s$ za neke (enolilno določene) $a_i \in K$.

Poenostavljeno zapišemo $u = \sum_i a_i e_i$, kjer je $B = \{e_i\}_i$. Tu moramo razumeti, da je le končno mnogo a_i -jev lahko različnih od 0.

Primer 2.4.2.1. Končna netrivialna aditivna grupa nima baze, saj nima nepraznih neodvisnih množic. Velja namreč

$$ne = 0 \Rightarrow n = 0$$
,

saj ima v končni grupi vsak element končen red.

Definicija 2.4.3. Modul, ki ima bazo, se imenuje prosti modul.

Primer 2.4.3.1.

Definicija 2.4.4.

Primer 2.4.4.1.

Opomba 2.4.4.2.

A Naloge

Vaje 1

- 1. Dokaži, da je število $\sqrt{2}+i\sqrt{3}$ algebraično. Poišči njegov minimalni polinom.
- 2. Določi $[\mathbb{Q}(\sqrt{2}+\sqrt[3]{2}):\mathbb{Q}], [\mathbb{Q}(\sqrt{2}+\sqrt[4]{2}):\mathbb{Q}] \text{ in } [\mathbb{Q}(\sqrt[6]{2}):\mathbb{Q}(\sqrt{2})].$
- 3. Naj bo K/\mathbb{Q} kvadratična razširitev (tj. razširitev stopnje 2). Dokaži, da obstaja enolično določeno celo število $a \in \mathbb{Z}, a \neq 1$, brez kvadratov, za katerega je $K \cong \mathbb{Q}(\sqrt{a})$.
- 4. Naj bo $p \in \mathbb{N}$ praštevilo in $\zeta = e^{2\pi i/p}$ primitivni p-ti koren enote. Dokaži, da je ζ algebraično število, in določi stopnjo $[\mathbb{Q}(\zeta):\mathbb{Q}]$.

Vaje 2

1. Naj bosta a in b algebraična elementa nad poljem F. Denimo, da sta stopnji [F(a):F] in [F(b):F] tuji si števili. Dokaži, da je

$$[F(a,b):F] = [F(a):F][F(b):F].$$

- 2. Določi razpadno polje K polinoma x^5-2 in izračunaj $[K:\mathbb{Q}]$.
- 3. Poišči primitiven element za razširitev $\mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})/\mathbb{Q}$.
- 4. Izračunaj $[\mathbb{Q}(\sqrt{2} + \sqrt{3} + \sqrt{5}) : \mathbb{Q}].$
- 5. Naj bo ω transcendenten element nad \mathbb{Z}_2 . Dokaži, da je polinom $f(x) = x^2 \omega$ nerazcepen nad $\mathbb{Z}_2(\omega)$, a ima dvakratno ničlo.
- 6. Naj bo p neko praštevilo. Dokaži, da razširitev $\mathbb{Z}_p(X,Y)/\mathbb{Z}_p(X^p,Y^p)$ ni enostavna.

Vaje 3

- 1. Pokaži, da je grupa avtomorfizmov realnih števil $\mathbb{R},$ $\operatorname{Aut}(\mathbb{R}),$ trivialna.
- 2. Dokaži, da sta edina zvezna avtomorfizma kompleksnih števil $\mathbb C$ identiteta in konjugiranje.
- 3. Naj bo [K:F]=2. Dokaži, da je K Galoisova razširitev F. Določi tudi grupo avtomorfizmov polja K, ki fiksirajo vse elemente iz F.
- 4. Ali je $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q}$ Galoisova razširitev? Poišči grupo $\operatorname{Aut}(\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q})$.
- 5. Če sta K/F in L/K Galoisovi razširitvi, ali je nujno tudi L/F Galoisova razširitev?
- 6. Dokaži, da lahko Galoisovo grupo polinoma stopnje n vložimo v S_n in zato red te Galoisove grupe deli n!.

Vaje 4

- 1. Razširitev K/F imenujemo **bikvadratična**, če je $K = F(\sqrt{a}, \sqrt{b})$ za neka $a, b \in F$ in je [K:F]=4. Poišči Galoisovo grupo bikvadratične razširitve K/F in določi vsa polja L, ki ležijo med F in K.
- 2. Določi vsa podpolja polja $\mathbb{Q}(e^{2\pi i/7})$.
- 3. Določi vsa podpolja polja $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})$.

Vaje 5

- 1. Naj bo K razpadno polje polinoma x^5-2 nad $\mathbb Q$. Določi vse $a\in\mathbb Z$, za katere je $\sqrt{a}\in K$.
- 2. Naj bo K/F Galoisova razširitev z [K:F]=14. Dokaži, da so so vsa vmesna polja L, za katere je [L:F]=7, med seboj izomorfna. Določi tudi, koliko takih vmesnih polj obstaja.
- 3. Naj bo K/F Galoisova razširitev. Denimo, da je Gal(K/F) komutativna grupa. Pokaži, da je vmesno polje L Galoisova razširitev.
- 4. Grupi G, v kateri je vsaka podgrupa tudi edinka, rečemo **Dedekindova grupa**. Taka grupa G je bodisi komutativna bodisi obstaja epimorfizem $\pi: G \to Q_8$, kjer je Q_8 kvaternionska grupa. Premisli, kako lahko iz strukture vmesnih polj neke Galoisove razširitve K/F vidimo, da je Gal(K/F) komutativna grupa.

Vaje 6

- 1. Naj bo $\alpha=\sqrt{(2+\sqrt{2})(3+\sqrt{3})}$ in $K=\mathbb{Q}(\sqrt{2},\sqrt{3},\alpha)$. Dokaži, da je razširitev K/\mathbb{Q} Galoisova stopnje 8 in da je Galoisova grupa $\mathrm{Gal}(K/\mathbb{Q})$ izomorfna $Q_8=\{\pm 1,\pm i,\pm j,\pm k\}.$
- 2. Naj bo $K = C^{\infty}(\mathbb{R})$ kolobar vseh gladkih funkcij na premici in naj bo $\Gamma = (\mathbb{R}^3)^{\mathbb{R}}$ množica vseh vektorskih polj na \mathbb{R} . Dokaži, da je Γ desni K-modul.
- 3. Naj bo $T_n(F)$ kolobar vseh zgornje trikotnih matrik nad poljem F. Poišči vse podmodule $T_n(F)$ -modula F^n .
- 4. Pokaži, da je neničeln K-modul M enostaven natanko tedaj, ko je M=Ka za vsak neničeln $a\in K$.
- 5. Naj bo M levi K-modul. Premisli, da ima množica $M^* = \operatorname{Hom}_K(M, K)$ vseh K-modul homomorfizmov iz M v K naravno strukturo desnega K-modula. Dokaži, da je $(K_K)^* \cong K_K$.

Stvarno kazalo

```
baza, 10
bikvadratična razširitev, 12
Dedekindova grupa, 12
desni modul, 7
enostavni modul, 8
Galoisova razširitev, 4
Galoisova razširitev polinoma, 4
homomorfizem modulov, 8
izrek
   o izomorfizmu, 9
K-linearna preslikava, 8
kanonični epimorfizem, 9
kvocientni modul, 9
levi modul, 6
linearna neodvisnost, 10
linearna preslikava, 8
modul, 6
modulsko množenje, 6
normalna razširitev, 4
podmodul, 7
prosti modul, 10
rešljiva grupa, 4
rešljivost z radikali, 5
separabilen polinom, 4
separabilna razširitev, 4
```